

§ 91.

Skærpende Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartoi, som er paa Tøgt eller til Tøgt er udrustet;
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværlighed for Krigsfolkene, hvori han burde deltage, ham bitterlig finder Sted eller forestaar, eller
- 4) medtager noget af Skibets Fartoiere, sin Tjenestehest eller de Vaaben, Klædningsstykke eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, forsaavidt de ikke nødvendig behøves til hans Beskæftigelse. Skaffer han derhos ikke disse Ting tilstede igjen, eller har han for Rømningen taget dem til sig i det særlige Niemed at tilvende sig samme, anses han tillige som skyldig i at have afhændet dem (§ 195).

§ 92.

Derfom den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter selv frivillig melder sig, fritages han, naar han ikke er Officer eller Underofficer, for at anses som Rømningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig Traværelse (§ 97), men denne Straf tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 93.

At en Rømningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lovbestemte Straf for Rømning; dog kan denne under formildende Omstændigheder nedsættes indtil det Halve.

§ 94.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder, samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officer, med Fængsel eller Embeds Fortabelse. Tilsigtes Rømningen udsørt under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, anvendes Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Smidlertid skal den Paagjældende, naar han forhindrer Forbruddet, forstaaes for Straf, skjøndt han har forsemt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Sødsfælle, Egtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn, medmindre Nogen af disse er den Skyldiges Forsatte.

Den, som faar Kundskab om Rømning til Tjenden, behandles ikke efter foranstaaende Bestemmelser men efter § 65.

Hovedmanden i en aftalt Rømning i Krigstid kan, selv om han forhindrer Forbruddet, Udsørelse, ikke fritages for Straf, men ifkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn.

§ 95.

Den, som i den Hensigt at unddrage sig den ham paahvilende Militærtjeneste paafører sig Sygdom eller Legemsfeil, der gjør ham udygtig til saadan Tjeneste, straffes med Fængsel,